

Castro nyilatkozata

Fidel Castro nyilatkozatot adott az Al-Musszavar című kairói hetilapnak. Egyebek között kijelentette, hogy Kuba, illetve a keleti tömb kereskedelme révén, a Kubai-ellenes gazdasági blokádnak teljesen megsemmisült.

Castro kijelentette, hogy sajnálkozik a nemzetközi kommunista mozgalomban támadt nézeteltérések miatt, mert ez gyengíti azokat az erőket, amelyeket mozgósítani kellene a közös ellenség elleni harcra. A trikontinentális értekezlet, problémái ellenére bebizonyította az imperializmus elleni harc közös lehetőségét, minthogy a haladó erők a nagyhatalmú országok kérdéseiben egyetértenek. Ugy vélem, hogy az imperializmus elleni harc ösztönző ereje sokkal erősebb minden nézeteltérésnél és nehézségnél.

A továbbiakban Castro közölte, hogy a következő trikontinentális értekezletre kubai küldöttség élén Kairóba utazik, de lehetséges, hogy egyiptomi utazására előbb is sor kerül.

Feszültség Dominikában

Az incidensnek hét halálos áldozata van

A Santo Domingo-i rendőrök brutális fellépése a tüntető diákok ellen, ismét kiélezte a dominikai helyzetet. A hírügynökségek jelentése szerint a szerdai tüntetések eddig hét halálos áldozata van, köztük három diák és két rendőr. Késő este az AASZ amerikai csapatai bevonultak a belvárosba. Az éjszakai órákban városszerte szörvénys lövöldözést lehetett hallani.

Hector Garcia Godoy dominikai elnök szerdán este közölte, hogy szigorú vizsgálatot

indít a véres eseményekkel kapcsolatban. Santo Domingo-i megfigyelők rámutatnak — írja az AFP —, hogy az incidensekre akkor került sor, amikor külsőből állt Francisco Rivera Camineró volt hadügyminiszter távozás. Camineró az elnök wasingtoni tengerészeti attaséjává nevezte ki, ő azonban mindaddig nem volt hajlandó elhagyni az országot. Lehetségesnek tartják, hogy az incidensek ürügyet szolgáltatnak majd számára a tárgyalások megszakítására.

EAK iródelegáció látogat hazánkba

Rácz Pál kairói magyar nagykövetség csütörtökön délelőtt látta az EAK iródelegáció vezető képviselőit, köztük azokat az írókat és műfordítókat, akiknek műveit Magyarországon kiadták, illetve, akik magyar írók és költők műveit arabra fordították.

A találkozáson megállapodtak abban, hogy a Kállai Gyula miniszterelnök egyiptomi látogatása alkalmából aláírt kulturális egyezmény-

nek megfelelően az EAK iródelegációja a közeljövőben Magyarországra látogat és az Egyiptomi Írószövetség meghívja a Magyar Írószövetség küldöttségét baráti látogatásra.

Lemond a belga kormány

Pierre Harmel belga miniszterelnök csütörtökön újságíróknak kijelentette, hogy kormánya lemond és ezt bejelent a királynak, mielőtt az uralkodó pénteken visszatér dániai látogatásáról. A Reuter szerint egy katonai repülőgép Kopenhágába ment a királyért.

A belga kormány lemondását a koalíciós országok két párt — a Belga Szocialista Párt és a Keresztény Szocialista Párt — közötti ellentéték idézték elő. A kabinet válságát a társadalombiztosítás kiterjesztése ellen tiltakozó, jobboldali vezetés alatt álló orvosok követelése indította el, melyek oka azonban az, hogy a Harmel kormány nem tudott úrrá lenni a belpolitikai problémákon, elvesztette hitelét a tömegek előtt.

Aggteleki furcsaságok

Nem először hallottam aggteleki emberek panaszkodását, s e megjegyzéseket nem először vetjük papírra. „Érthetetlen — mondják, valahányszor szóba kerül a dolog —, hogy egy Aggtelekkel ilyen keveset tudunk!” Az az „egy Aggtelek” arra utal, hogy barlangja, amely európai viszonylatban is páratlan a maga nemében — országunk büszksége, a természet ritka ajándéka, illő volna hát jobban büszkélkednünk vele.

Ami azt illeti, büszkélkedésben nincs is hiány. Jóllehet hallanunk a bel- és külföldi vendégek gyakori „Csodás!”, „Remek!”, „Bámulatos!” felkiáltásait. S ezeket az elismerő szavakat egyre sűrűbben hallhatjuk, hiszen az utóbbi években állandóan hatványozódik az idegenforgalom. Természetesen nyáron. A téli hónapokban csendes, szinte kihalt a vidék. „Ilyenkor csak az erdei vadak látogatnak meg bennünket — mondják az aggtelekiek enyhe ironiával —, ellopokdják a vermelt krumplit, megdézsmálják a hozzáférhető és feltéve őrzött kevés takarmányt, s még egy vadászunk sincs, aki riasztaná őket. De hát mi van nekünk a barlangunkon kívül?”

Igy panaszkodott a minap a közönségi tanács titkára is. S elmondta, hiába szorgalmazták az igények kívánta fejlesztést, nagyon lassan halad. „Hát nem furcsa, hogy ilyen keveset törődnek velünk?”

Beszélgétek közben fel nem több szocialista országban látott hasonló, bár természeti szépségeiben ehhez talán nem mérhető üdülőhely, feltéve ápolat nemzeti-termesztiki kincs, az idegenforgalom tökéletes kiszolgálása, magam is mindannyiszor elismerően

nyilatkoztam, dicsértem, de gondolatban hazám szépségeihez viszonyítottam. Tetszett a bámulni való weimari park, de Aggtelek mégis jobban tetszik. Csodálom a bukaresi Csizmizit, de a patoki iskolakert közelebb áll szívemhez. Gyönyörködtem a buzmaglai tengerpartban, de a lilla-füredi tó mégis inkább az enyém.

S olyankor, amikor érthetetlen furcsaságokról hallok, mint Aggteleken is, próbálom magyarázni a dologt. Idő kell a fejlődéshez, meg pénz. Hanem az is igaz, hogy legalább ennyire szükséges a buzmag! Mert nem mindig csak pénzben múlik a dolog, s ha az az, akkor se nagy összesség!

Nem tudom, hány tízezer fordulnak meg szezonidőben Aggteleken. Mi történne, ha valakinek hirtelen orvosra lenne szüksége? A faluban nincs orvos. A legközelebbi Ragályban található, tíz kilométerre innen. Gyógyszer sincs, mert gyógyszerár is messzebb közelebb van.

Sokszor ismételt furcsaság, hogy nincs a nagynevű falunak egyetlen valamire való falatozója. Van egy bisztró-szerűség a barlang mellett, ahol nyáron jobbra fagylatot és virsli árulnak. De ez jóformán semmi. A turistának néha kedve támadhat egy-egy pohár tejre, hideg sültre, tányérka levesre, hirtelenjében kapható harapnivalóra. A tanács sokszor alkudozott már a helyi földművelésszövetkezettel. Nincs pénz. De hány és hány kevésbé jelentékeny falu említsünk a megyéből, ahol „városban is elkellő” falatozót látni, kisvendéglőt, konyhájára büszke éttermet.

A falu és a barlang közötti út mentén felállítottak egy műanyag-pavilont, hogy zöldseget és gyümölcsöt árul-

jon. Azt mondják, sokkal nagyobb ilyen jellegű üzlet kelne ide, bővebb választékú és kifoghatatlanabb áruval.

No és a szállásdolg! Van egy száz férőhelyes turistaszálló. Dicséretre válnék azoknak, akik szorgalmazták, épül egy kétszáz férőhelyes, átmenő forgalmú újabb turistaszálló. De mióta épül! Az átadás határidejét háromszor változtatták meg! Az újabb határidő: május. „Ha abból is lesz valami. A jelek hiteltelenné tesznek...” — mondta a tanács titkára.

S még valamit. Ilyen idegenforgalmi helyeken rendkívül kapósak a tájat és a híres-séget illusztráló emlékek: faragások, dísztrágyák, lapok. Nagyon kelendők a fatörzsre pingált tájképek. De hogyan kerülnek ezek ide? Nyiregyházáról... Mondják a faluban, hogy itt nagyon kevés lehetőség adódik a pénzkeresésre. A természeti szépségekben gazdag, de sovány föld hegyvidéken nincs termelősszövetkezet sem. De miért nincs például háziipari szövetkezet? Hiszen élnek erre felé ügyeskező asszonyok, barkácsoló férfiak, akik a barlangi kővekből dísztrágyákat faraghatnának, fatörzsre festhetnének, agancsból emléktárgyakat készíthetnének, szőtteket műveszkedhetnének, anélkül, hogy — helyes ízlésnyitással — glicset gyártanának. Volna erre mód, de miért nem adunk lehetőséget rá?

Ilyen és hasonló furcsaságok láttán és hallatán joggal mereng az ember: nem is annyira a pénz — persze az is — akadályozza a gyorsabb fejlesztést. De ne legyen más érvünk, csak ez: Aggteleknél egyetlenegy van! Világhírű! Büszkének vagyunk rá. Több törődést érdemel!

Csala László

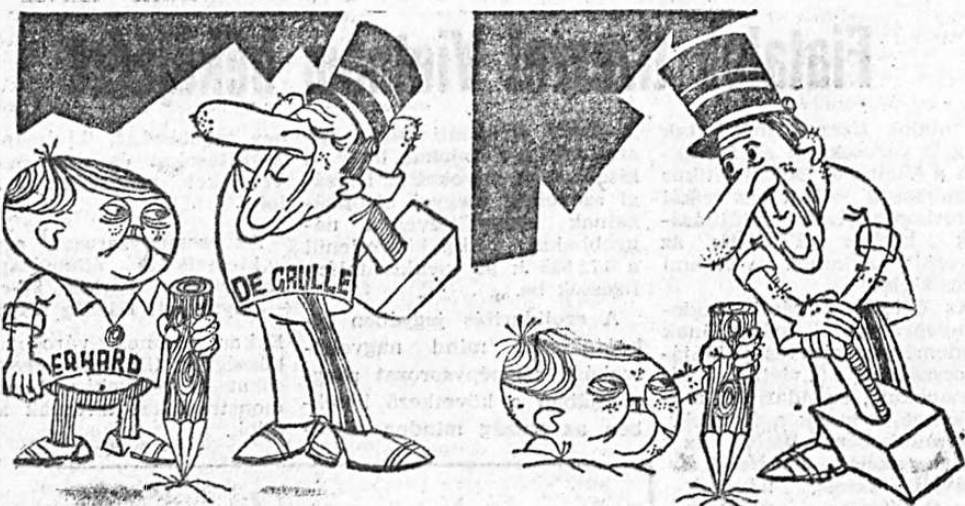
Leleplező képek az amerikai bombavadászatról

A szennyezett területről a földet elszállítják

A Daily Express csütörtökön fotóriporterének távcsöves kamerával titokban készített felvételeit közli a Palomares környékén folyó tisztogató műveletről. Az egyik képen különleges védőöltözetben Geiger-számlálókkal felszerelt amerikai katonák állapítják meg a radioaktív szennyeződés körzetét. A másik képen 12 teherautóból ál-

ló konvoj látható, amely a szennyezett területekről felszállt földet szállítja egy közeli hegységhez, ahol mély aknákat ástak a radioaktív földreteg befogadására. Egy további képen látható, amint a rakomány kiürítése után magassnyomású vízfecskecsapóval tömörítik az aknába süllyesztett szennyezett földet, mielőtt vastag talajréteggel „pecsételnék le” az aknákat.

A „Közös Piac” után

(Lengyel Gyula rajza)

Wyszynski veszélyes politikai tevékenységéről

A csütörtöki Zycie Warszawy közeli egy oldalas cikkben foglalkozik Wyszynski bíboros-hercegprímásnak a legutóbbi hetekben Lengyelország különböző templomaiban elhangzott szentbeszédeivel. A cikk megállapítja, hogy

a lengyel katolikus egyház feje, valamint egyes püspökök az utóbbi hetekben a templomi szöveket politikai célokra használták fel.

A lengyel társadalom felháborodására, mely a német püspöki karhoz intézett lengyel püspöki szöveget, az azt követő német választ és lengyel viszontválaszt kísérte, azal reagáltak — írja a lap —, hogy a lengyel sajtóban megjelenő dokumentumokat hamisításoknak, a lengyel televízió kamerája előtt szereplő kiváló marxista és nem marxista,

hitetlen és hívó tudósok megnyilatkozásait durva, megfizetett, vallásellenes

támadásoknak nevezték.

Wladyslaw Gomułka — írja a Zycie Warszawy — egy hónappal ezelőtt erőteljesen, de egyúttal rendkívüli önuralommal mutatott rá, hogy a püspöki szöveget és az arra adott német választ és lengyel viszontválaszt, mint dokumentumot, teljes egészének kell tekinteni, s ez reakció, a lengyel nemzeti érdekek szempontjából káros — s mint ilyen, súlyos vádat jelent Wyszynski és a szöveg szerzői ellen.

A hercegprímás és egyes püspökök korszerűtlen politikai ambíciói olyan éles formákat öltenek — írja a lap —,

melyek a visszahozhatatlan múltat szeretnék látni az országban.

Wyszynski odáig merészkedett, hogy január 30-án elmondott szentbeszédében ezt mondotta: mi nem alázkodhatunk meg egy ideiglenesen uralkodó államhatalom előtt.

A lengyel nép önfeledő és teljes egységben dolgozik hazája felvirágoztatásán. Ez az egység — írja a lap — a jelen és a jövő alapja. Senkinek sem engedjük meg az egység lerombolását, vigyáznunk fogunk rá és tovább erősítjük — hangsúlyozza a Zycie Warszawy szerkesztőségi cikke,

Felbocsátották a Kozmosz-107-et

Csütörtökön a Szovjetunióban pályára vezérelték a Kozmosz-107, mesterséges holdat.

A mesterséges holdon tudományos berendezést helyeztek el annak az űrkutatási programnak a folytatására,

amelyet az 1962. március 16-án közzétett TASZSZ-közlemény jelentett be.

A mesterséges hold berendezése kielégítően működik. A koordinációs számítógéppont folyamatosan dolgozza fel a beérkező információkat.

Meghalt Szabó Ernő színművész

Szabó Ernő, a Román Szocialista Köztársaság állami díjas és a Magyar Népköztársaság kiváló művésze, a József Attila színház nyugdíjas tagja, csütörtökön, 66 éves korában hosszú betegség után elhunyt.

Aki látta színpadon, soha fog elfelejteni rá, a kisemberek megtestesítőjére: a rádió hallgatói nem felejtik el a kedves Szabó bácsit, a film barátait pedig a felszögelt Hannibál tanár urat. Szabó Ernő gyászolja a magyar színházi társadalom, az ország művészei, a színház és a film közönsége, mindazok, akik tisztelték, szerették.

Temetéséről később történik intézkedés.

A Bükk szőlőkultúrájáról

IV. Az utóbbi időben tagadhatatlanul egyre több jel mutatja, hogy „történik” valami. Egyre több szó esik a bükki parlagterületek hasznosításáról. Bár egyelőre csak a város környékén. A népfelvilágosító szorgalmazásában alakulóban, fejlődőben van az úgynevezett szőlőgyümölcsiskert-mozgalom. Ez egyrészt a terület hasznosítását, másrészt a szennyezett levegő megszüntetését, tisztítását szolgálja.

Az elmúlt év második felében a diósgyőri szőlőkertek hallatott magáról. Többek között előadást rendezett, s előadójul dr. Fejes Sándor Kossuth-díjas minisztériumi főigazgatót kérte fel. Igen nagy érdeklődés nyilvánult meg a diósgyőri tanácskozás iránt. Azonban a várakozás ellenére az előadásban nem a lehetőségekről, az adottságokról, hanem egyedül a gyümölcsekről esett szó. A szőlőről csak annyi, vajon kap-

hat-e 1200 darab oltványt a szakcsoporthoz.

Természetesen megterem, hasznos, lehetséges itt

a gyümölcstermelés is.

De gyümölcsöt termelni csak a mélyebben fekvő, szőlőtelepítésre alkalmas helyeken érdemes. A hangszólít itt feltétlenül az intenzív szőlőkultúra megteremtésére kell helyezni, s elsősorban több ezer holdas szőlőtelepekről kellene beszélni, tanácskozni. Azonban ebben még mozdulatlanosság tapasztalható.

Ha valaki megkérdezné, mi a nagy mozdulatlanosság oka, talán így lehetne válaszolni: kettős oka van. Az egyik, hogy általában nem ismerjük, nem vagy csak kevesen ismerjük az igen jó adottságokat, lehetőségeket. En magam is másfél évtizedet fordítottam rá, hogy elhiggyem, mert bebizonyosod-

dott a promontórium adottság. Akik e studiózást nem vállalják, nem is győződhetnek meg igazában a valószínűségről, s ha nincs meggyőződés, akkor minden lépés kockázatosnak, rizikónak tűnhet.

A másik oka a mai mozdulatlanlásnak, hogy a telepítés, a munka igen sokba, egészében véve talán nem is milliókba, százmilliókba, hanem milliárdokba kerülne. S ezek az összegek, mert a befektetés nem térülhet vissza azonnal, sokakat visszariasztóhatnak. De nem lehetne mégis, esetleg KGST-alapon is elkezdenni a munkát? Visszatérve a korábban említett, s 225 holdra számított 900 000 dolláros bevételre. Nos, ezért a valutáért mennyi mindent, nyersanyagot lehetne vásárolni mondjuk Svédországtól, ahol szintén nagy a kereslet a magyar borok iránt. S mennyit lehetne nem 225, hanem ezer holdak hozamáért? Igen, szerintem, e

Móricz Zsigmond álmodta „legnagyobb jövőjű magyar városban”, éppen a fejlődés érdekében ezt az adottságot

nem szabad figyelmen kívül hagyni!

Természetesen ehhez igen nagy munkára, a feltételek láncolatára, vertikális integrációra van szükség. Hiszen szakiskola, szakmunkásképzés, hajtatóházak, oltványkocsi, nagy gondnal telepített táblák, az erózió elleni védekezés kell. Azután feldolgozó üzemek, érlelési, tárolási lehetőségek és sok-sok minden még. De nem érdemes-e itt mindezt létrehozni, ahol a legfontosabb, az alapvető: az adottság megvan, s ahová ma Tokaj-Hegyalja, Gyöngyös és környéke szállítja a szőlőt, a bort. Ide, ahol fél évszázaddal ezelőtt a Gesztli szőlőmég még megelőzött keresletben minden más bort.